

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23086-05-17 רונפולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת/הנתבעת שכנגד: רונפולידן בע"מ

נגד

הנתבעת/התובעת שכנגד: שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ

פסק דין

לפני בימ"ש תביעה כספית בסך של 855,475 ₪ אשר הגישה התובעת (להלן: "הספק") כנגד הנתבעת (להלן: "המזמין") בגין חומר גלם רב שכבתי של האריזה (להלן: "הלמינט") שהספק מסר למזמין ולטענתו, לא קיבל עבורן תמורה. המזמין הגיש תביעה שכנגד בסך של 3,040,276 ₪ בגין נזק נטען עקב הפרת הסכם האיכות שנחתם בין הצדדים.

כתב התביעה

1. הספק טען בכתב תביעה בסדר דין מקוצר שהוגש ביום 11.5.17 כי לאורך כ- 4 שנים סיפק חומר גלם לאריזות למזמין, העוסק, בין היתר, בייצור שיווק ואספקת מוצרים רפואיים ללא מרשם ופטרונות סטריליים למוצרים חד פעמיים עבור בתי החולים.
2. הספק טען כי בין הימים 10.11.16-8.5.16 סיפק למזמין הזמנות רכש, בסך של 1,322,152.15 ₪. אולם, מתוך הזמנות הרכש לא פרע המזמין סך של 855,475.46 ₪.

הבקשה למתן רשות להתגונן

3. המזמין טען בבקשה למתן רשות להתגונן שהוגשה ביום 25.6.17 כי הספק הפר התחייבותו להודיע מראש ובכתב לפני כל משלוח על כל חריגה של המוצר ממפרט הבדיקות ועל כל חריגות משמעותיות בתהליך היצור או שיטות הבדיקה העשויות להשפיע על איכות המוצר הסופי.
4. המזמין טען כי אי התאמה זו, גרמה לכך שאצוות המוצר הסופי שיצא ממפעלו ללקוחותיו, היו פגומות. עוד טען שהפגם במוצר גרם לנזקים כספיים רבים ואחרים, בין היתר, אובדן רווח עתידי ופגיעה בשמו הטוב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23086-05-17 רונפולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

הדיון הראשון

5. ביום 29.10.17 התקיים הדיון הראשון. בתום חקירת מנהל המזמין, בימ"ש הורה לצדדים לסכם בעל פה.

החלטה בבקשה למתן רשות להתגונן

6. המזמין הגיש סיכומיו, לאחר שביקש וקיבל ארכה, ביום 20.11.17. הספק הגיש סיכומיו ביום 3.12.17. המזמין הגיש סיכומי תשובה, לאחר שביקש וקיבל ארכה, ביום 12.12.17. באותו יום בימ"ש קיבל הבקשה, נתן רשות להתגונן והעביר הדיון לפסים של תביעה רגילה על פי סכומה.

כתב התביעה שכנגד

7. ביום 14.1.18 המזמין הגיש תביעה שכנגד בו חזר על טענותיו בבקשה למתן רשות להתגונן וטען כי נזקיו מוערכים בסך של 3,040,276 ₪.

כתב הגנה שכנגד

8. ביום 27.2.18, לאחר שביקש וקיבל ארכה, הספק הגיש כתב הגנה שכנגד. הספק טען כי המזמין ידע על השינוי בלמינט ונתן הסכמתו. עוד נטען, שאף לאחר גילוי התקלה הנטענת, המזמין המשיך לבצע הזמנות נוספות מהספק של אותם מוצרים בדיוק.

הגשת כתב תשובה על ידי המזמין והגשת בקשות הודיות להפקדת ערובה

9. לאחר הגשת כתב ההגנה שכנגד, בימ"ש קבע ביום 28.2.18 לוח זמנים למיצוי הליכים מקדמיים. ביום 8.3.18 הספק ביקש לחייב המזמין בהפקדת ערובה. ביום 4.4.18 המזמין הגיש כתב תשובה לכתב ההגנה שכנגד וביום 7.4.18 הגיש בקשה לחייב הספק בהפקדת ערובה.

הדיון השני

10. ביום 15.5.18 התקיים הדיון השני. בימ"ש דן בבקשות ההודיות להפקדת ערבון והאריך מועדים לצורך השלמת הדיון בבקשות.

דחיית הבקשות ההודיות לחיוב בהפקדת ערבון

11. ביום 13.6.18 בימ"ש נתן תוקף של החלטה להסכמת הצדדים לדחיית הבקשות ההודיות לחיוב בהפקדת ערבון וקיבל באופן חלקי בקשה לדחיית המועד להגשת בקשות מקדמיות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-23086 רונופולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

הדיון השלישי

12. ביום 16.7.18 התקיים הדיון השלישי. בימ"ש האריך שוב המועד להגשת בקשות מקדמיות והחל בהליך למינוי מומחה מטעמו לעניין הטענה לתקלה בייצור הלמינט.

הדיון הרביעי

13. ביום 29.10.18 התקיים הדיון הרביעי. מר לב נחקר שוב, הפעם בקשר לבקשה מקדמית שהגיש הספק. בימ"ש נתן החלטה בקשר להמשך איתור מומחה מטעמו לעניין הטענה לתקלה בייצור והחל בהליך למינוי מומחה לחשבונאות.

הדיון החמישי

14. ביום 13.1.19 התקיים הדיון החמישי בו בימ"ש נתן הוראות לגבי המשך איתור המומחים מטעמו.

מינוי מומחה מטעם בימ"ש והגשת חוו"ד

15. לאחר שעלו וירדו מועמדויות של שלושה מומחים שונים לעניין הטענה לתקלה בייצור, ביום 1.4.19 בימ"ש מינה מר גד שטהל כמומחה מטעמו. בימ"ש נאלץ ליתן מספר רב של החלטות לעניין קידום הכנת חוו"ד, עקב התרשמותו שהצדדים אינם מעניקים תשומת הלב הראויה לשיתוף פעולה עם המומחה. לכן, חוו"ד הוגשה לאחר עשרה חודשים ביום 5.2.20.

הגשת ראיות

16. ביום 12.3.20, בימ"ש נתן צו להגשת ראיות. עקב הגשת בקשה לשנות סדר הבאת הראיות, בימ"ש הורה ביום 6.4.20 לשני הצדדים להגיש תחילה ראיותיהם כתובעים ולאחר מכן כנתבעים. הספק הגיש ראיותיו כתובע ביום 1.6.20. המזמין הגיש ראיותיו כתובע שכנגד ביום 2.6.20. שני הצדדים הגישו ראיותיהם כנתבעים ביום 3.7.20.

הדיון השישי

17. ביום 9.8.20 התקיים הדיון השישי. בימ"ש קבע מועדי דיונים, סדר נחקרים וקצב זמני חקירה.

הודעת שקיפות

18. ביום 31.8.20 בימ"ש נתן הודעת שקיפות לגבי בא כח הספק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23086-05-17 רונופולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

הדיון השביעי

19. ביום 1.11.20 התקיים הדיון השביעי. נחקרו המומחה מטעם בימ"ש, ה"ה חיים גופן ויעקב נוימרק מטעם הספק ומר לב מטעם המזמין.

הדיון השמיני

20. ביום 3.11.20 התקיים הדיון השמיני. נחקרו ה"ה מיכל תרשיש, ליאור אלמגור, גדי אלכביר ועמיר ליצי.

הדיון התשיעי

21. ביום 4.11.20 התקיים הדיון התשיעי. נחקרו ה"ה חיים תדמור ויונה מרכוס.

הגשת סיכומים

22. הספק הגיש סיכומיו כתובע ביום 6.12.20, המזמין הגיש סיכומיו כתובע שכנגד ביום 7.12.20, הספק הגיש סיכומיו כנתבע שכנגד ביום 15.12.20 והמזמין הגיש סיכומיו כנתבע ביום 16.12.20.

דיון והכרעה

23. מכיוון שאין מחלוקת לגבי סכום החשובויות של הספק שלא נפרעו, על בימ"ש להכריע בטענת המזמין כי הספק הפר ההסכם בין הצדדים וגרם לנזק בשווי הנטען על ידי המזמין.

גרסאות הצדדים

24. להלן גרסאות הצדדים.

גרסת הספק

25. תביעת הספק הינה פשוטה. הספק טען שהמזמין לא שילם בגין הזמנות רכש. בעקבות הגשת כתב התביעה שכנגד בה נטען שהספק הפר הסכם בין הצדדים וגרם למזמין נזק, הספק טען שהמזמין ידע על השינוי והסכים לו. עוד נטען, שאף לאחר גילוי התקלה הנטענת, המזמין המשיך לבצע הזמנות נוספות מהספק של אותם מוצרים בדיוק.

גרסת המזמין

26. על פי הבקשה למתן רשות להתגונן והתביעה שכנגד, ביום 10.6.12 הספק הפר את ההסכם שכן לא עמד בחובתו להודיע מראש על שינוי מפרט המוצרים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23086-05-17 רונופולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

27. לטענת המזמין, בענייננו, קיימים שני מקורות "חיוב" בגינם הוא היה רשאי לקזז כספים מהספק. החיוב הראשון, הינו חיוב שנבע מחוזה, לנוכח הפרתו של הסכם האיכות ע"י הספק בגין כל הלמינטים שסופקו על ידו. החיוב השני, הינו חיוב הנובע ממעשה נזיקין, שנגרם מאי ההתאמה בממכר, קרי במפרט הלמינט שהוזמן ביחס למפרט הלמינט שסופק בפועל. אי התאמה זו, גרמה לכך שאצוות המוצר הסופי שיצא ממפעל המזמין ללקוחותיו, היו פגומות. המזמין טען שפגם זה במוצר, גרם לנזקים כספיים רבים ואחרים, בין היתר, אובדן רווח עתידי ופגיעה בשמו הטוב.

28. המזמין טען בכתב התביעה שכנגד שנזקיו מוערכים בסך של 3,040,276 ₪, בהתאם לפירוט שלהלן:

- סשטים (שקיקים המכילים וזלין) שיוצרו מלמינטים פגומים (וסופקו ללקוח של המזמין) – 1,784,338.4 ₪ (\$520,367).
 - למינטים נוספים שסופקו אשר אינם בני שימוש ומאוחסנים עד מועד הגשת התביעה שכנגד במחסני המזמין – 192,186 ₪.
 - טיסות ושהיית נציג המזמין בארה"ב לצרכי ביצוע בדיקות "הסשטים" הפגומים שסופקו ללקוח – 27,371 ₪.
 - מיונים במרכזים הלוגיסטיים של הלקוח – 257,175 ₪ (\$75,000).
 - החלפת והובלת הקרטונים ללקוח – 88,897 ₪.
 - יועצים טכניים חיצוניים – 17,145 ₪ (\$5,000).
 - שני עובדים של המזמין שהועסקו לצרכי בדיקות ומציאת הפגם ב"סשטים" – 61,722 ₪ (\$18,000).
 - רכישת הלמינטים הפגומים – 611,442 ₪.
- המזמין טען שנזקיו מסתכמים בסך של 3,040,276 ₪ (לפי שער דולר נכון ליום 11.1.18 שעמד על 3.429 ₪).

29. המזמין טען בכתב התשובה שהספק הסתיר במכוון את השינויים האחרים הנוספים והקריטיים, שבוצעו על ידו במפרט הלמינט, כולל החלפת סוג הדבקים המחברים בין שכבות החומרים מהם מיוצר הלמינט, ויריעות האלומיניום, אשר גרם ליצירת חרירים בצפיפות גבוהה יותר מהנורמה והמסת הדבק (החדש) על ידי החומר (הוזלין) אשר הוחדרו למוצר הסופי. מספר השינויים במפרט הלמינט פגע בדינמיקה בין החומר הנארז ובין הלמינט שסופק.

דיון במחלוקות

30. מכאן שהצדדים נחלקים במספר סוגיות בהן יתקיים דיון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23086-05-17 רונופולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

האם עומדת למזמין זכות הקיזוז ?

31. הספק טען שלא עומדת למזמין זכות קיזוז מכח סעיף 53 לחוק החוזים (כללי) התשל"ג – 1973 (להלן: "חוק החוזים"). זאת, מכיוון שלצד לחוזה עומדת זכות לקזז רק חיובים כספיים שהגיע מועד פרעונם הנובעים מעסקה אחת ומתן הודעת קיזוז.

32. הספק דן במסגרת סיכומיו כתובע בגרסאות המזמין לגבי מועד ואופן מתן הודעות הקיזוז. מכיוון שהמזמין הגיש תביעה שכנגד, גם אם בימ"ש יקבל עמדת הספק שהמזמין לא נתן הודעת קיזוז כנדרש, אין בכך כדי לסייע לספק. זאת, מכיוון שגם אם בימ"ש ידחה טענת הקיזוז כטענת הגנה ביחס לתביעת הספק, עדיין על בימ"ש לדון בתביעה שכנגד ולבסוף לקבוע על יסוד התוצאה הסופית בשתי התביעות מי חייב למי.

האם הספק הפר את ההסכם ?

33. המזמין טען בכתבי טענותיו שנחתם בין הצדדים "הסכם איכות", לאספקת מוצרים שונים מהספק, העומדים בדרישות התקן לניהול מערכות איכות לאביזרים רפואיים: ISO 13485:2003, אשר כללו בעיקרם למינטים לצורך יצירת אריזות אטומות למוצרים רפואיים, אותם המזמין, אורז במפעלו בעזרת מכונות מיוחדות ושולח לחברות ובתי חולים שונים בארץ ובעולם.

34. לטענת המזמין, בהתאם להוראות סעיף 3.6 להסכם האיכות, הספק התחייב לעדכן אותו ולקבל את אישורו "מראש ובכתב לפני כל משלוח על כל חריגה של המוצר ממפרט הבדיקות ועל כל חריגות משמעותיות בתהליך היצור או שיטות הבדיקה העשויות להשפיע על איכות המוצר הסופי".

35. המזמין טען שבניגוד מוחלט להוראות ההסכם, הספק שינה את מפרט המוצרים אותם סיפק לו ללא כל מתן הודעה ו/או קבלת אישור על כך מהמזמין מראש. כך סיפק מוצרים שונים מאלה אשר הוזמנו ואשר אינם מתאימים להכלת הכימיקלים הנארזים ו/או הנשמרים בתוכם. בכך הפר הספק את ההסכם עמו.

36. הספק טען כי המזמין ידע על השינוי במפרט הלמינט, ובכלל זה על שינוי עובי שכבת הפוליאסטר, בזמן אמת, והחל מהרגע שבו בוצע השינוי, ואף הסכים לשינוי במפרט.

37. עוד טען שביום 9.8.15 מסר למזמין מפרט מוצר מעודכן ביחס לכל מוצר, ובו צוין עובי הפוליאסטר. זולת משלוח המפרט המעודכן למזמין, לא פחות מ- 63 פעמים בהזמנות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23086-05-17 רונופולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

- שביצע המזמין, נשלחו אליו תעודות מעבדה (COA) (להלן: "תעודות המעבדה") בהן צוין בהרכב הלמינט "PET10M". עוד נטען שאף מחירון חדש נשלח למזמין בגין כך, ומעולם לא נשמעה מפיו טענה כלשהי.
38. עוד נטען, שאף לאחר גילוי התקלה הנטענת, המזמין המשיך לבצע הזמנות נוספות מהספק של אותם מוצרים בדיוק.
39. המומחה מטעם בימ"ש קבע כי תעודות המעבדה שסופקו על ידי הספק וליוו כל משלוח עמדו במפרט המוסכם גם לאחר שינוי עובי יריעת הפוליאסטר מ- $pm12$ ל- $pm10$ כמופיע בתעודת המעבדה החל מיום 1.5.15.
40. המומחה העיר לספק שבתעודות המשלוח COC (להלן: "תעודות המשלוח") שליוו את המשלוחים נשאר השם המקורי של המוצר PET12+AL12+PE60 שאינו תואם לשם המוצר בתעודות המעבדה קרי PET10+AL7+PE60, כפי שמופיע במחירון מיום 1.5.16 המעודכן.
41. המומחה ציין כי לא התקבלה אצל הספק תלונה או הערה לשינויים אלה מצד המזמין, אלא רק עם קבלת התלונה מחברת Dynarex (להלן: "הלקוח"). עוד ציין כי העדות היחידה היא תכתובת בין הספק ובין המזמין מיום 10.11.16 בה הספק ביקש אישור לייצר למינאט על בסיס פוליאסטר $pm10$, והמזמין אישר. המומחה קבע כי תכתובת זו תמוהה מכיוון שהשינוי נעשה על פי תעודת המעבדה כבר מיום 1.5.15.
42. המזמין טען בסיכומיו כתובע כי הספק הפר ההסכם כאשר שינה ספק הדבקים ושימוש בדבקים שונים, שינוי בעובי וספק האלומיניום, ושינוי בעובי וספק הפוליתיאמן.
43. לעניין הוכחת השינוי בספק, בעובי ואיכות האלומיניום, המזמין הפנה לחו"ד של גדי אלכביר. המזמין טען שמומחה האלומיניום של הספק ד"ר חיים תדמור, לא בדק עובי האלומיניום ואף אישר כי עובי האלומיניום פחות מהמידה שהוזמנה 7 מקרון.
44. המזמין התעמת עם עדות מר ליצ'י מטעם הספק לפיה הדבר מצוי בטווח "הסטייה שהיצרן נותן לנו" וטען כי הדבר לא סוכם עמו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23086-05-17 רונופולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

45. לעניין השינוי בספק, הרכב, סוג ואיכות הדבק, המזמין הפנה לחו"ד של ליאור אלמגור. המזמין דחה הסתמכות הספק על תעודות המעבדה שהעביר הספק בטענה שאין בהן ציון פרטי הספק וסוג החומר.

46. כמו כן, המזמין הפנה למכתבו של מנכ"ל הספק ביום 8.12.16 בו כתב "אכן, לפי הנתונים **ססיפקנו לכם, נעשה שימוש במספר דבקים שונים**". אולם, המזמין לא הציג את רשימת הספקים שסוכמה כביכול מלכתחילה.

47. לעניין השינוי בספק הפוליתיאלן המזמין הפנה לעדות מר גופן לפיה בוצע שינוי ספק ולגבי השינוי בעובי הפנה לדבריו ביחס לסעיף 3.3 להסכם המחייב הספק להודיע למזמין מראש על "על כל שינוי בחומרים, בספקים או בתהליכי ייצור הקשורים במוצרים שייצר" למזמין. מר גופן אישר כי "יתכן שלא הייתה הקפדה למלא אותו באופן המלא ביותר".

48. הספק טען בסעיף 4 לסיכומיו כנתבע כי המזמין שינה בסיכומיו הטענה בתביעה שכנגד לגבי הפוליאסטר לשינוי בפוליתיאלן וכי זו הרחבת חוזית אסורה.

49. המזמין טען כי הספק אישר שינוי בספק הפוליתיאלן על ידי מעבר לספק זול יותר.

50. המזמין טען בסעיף 14 לסיכומיו, כי מר נוימרק שינה גרסתו בעניין שינוי הספקים והחומרים, תחילה הכחיש ולאחר מכן טען שלא בדק אם שינוי הספקים. הספק טען בסעיף 3 לסיכומיו כנתבע כי המזמין ניסה להטעות את בימ"ש לגבי תשובת העד. מבדיקת הפרוטוקול עולה כי התשובה "אולי הוא שיקר" היא ציטוט דברי ב"כ המזמין ולא דברי העד, כטענת המזמין בסיכומיו.

51. המזמין הפנה לעדות המומחה מטעם בימ"ש לפיה אישר כי היה שינוי בלמינט וכי היה על הספק להודיע על כך למזמין. המומחה יצא מנקודת הנחה שאם הספק לא הודיע בכתב, אזי הוא לא הודיע. ראו דבריו בעמוד 39 משורה 17:
"רונופולידן טענו בדו"חות שלהם שכן הועברה אינפורמציה, כנראה לא בכתב, אף אחד לא הציג משהו כתוב וכשזה לא כתוב בעיניי זה לא קיים."

52. לנוכח האמור לעיל, בימ"ש הגיע למסקנה כי הספק הפר התחייבותו להודיע על שינויים ולקבל אישור מראש. אולם, התברר שטענת המזמין בעניין זה, אינה נקיה מספקות לגבי חשיבותה בעיני המזמין עצמו בזמנים הנוגעים לעניין.

53. כך למשל בעמוד 40 משורה 7 המומחה הסביר שלגבי שינוי בפוליאסטר, אפשר היה ללמוד עליו מעיון בתעודות המעבדה ששלח הספק:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23086-05-17 רונופולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

"נכון ולא נכון. יש לזה שני, כי ב-COA בתעודות המעבדה ברגע שעשו את השינוי שם המוצר השתנה מ"פת12" ל"פת10" וזה השינוי שנעשה. עברו מפת בעובי של 12 מיקרון לפת של 10 מיקרון וזה מופיע בכל תעודות המעבדה".

54. כך למשל התברר שלא סוכמה רשימה של ספקים בעת חתימת הסכם האיכות. הספק טען בסעיף 7 לסיכומיו כנתבע כי העובד היחידי של המזמין שהיה מעורב בהכנת הסכם האיכות היה מר בועז פז שעל פי חו"ד של המומחה מטעם בימ"ש נכח בפגישה עמו. אולם, המזמין העדיף להעיד במקומו את מר לב וגב' תרשים שהחלו לעבוד במזמין לאחר חתימת הסכם האיכות. ראו תשובת המומחה בעמוד 67 משורה 6:

"עו"ד פרץ: נספח ה'. אני מבקש שתעיין בו שוב. ואז הוא שאל אותך לגבי השמות של ספקים של אלומיניום וסוגים ושמות של סוגים של דבקים וספקים ושמות של ספקים של פוליאסטר ופוליאטילן וכולי. תעיין פשוט רק תספר לנו אם זה נמצא שם. העד, מר שטהל: לא, זה לא נמצא."

55. מכאן שהמזמין לא רשאי להסתמך על הפרת התחייבות להודיע על החלפת ספקים כאשר לא סוכם מלכתחילה, מי יהיו אותם ספקים.

56. כמו כן, הספק טען בסעיף 8 לסיכומיו כנתבע שהמפרט היחידי שהוצג הוא משנת 2014, דהיינו, שנתיים לאחר חתימת ההסכם.

57. עוד טען הספק מסעיף 9 לסיכומיו כנתבע כי בפועל צרף לכל משלוח תעודות מעבדה שפרטו התאמת המוצר וכך יצא ידי חובתו. הספק הפנה בסעיף 11 לסיכומיו כנתבע לעדות המומחה מטעם בימ"ש בה אישר עמדה זו. כמו כן, הפנה לחו"ד המומחה מטעם בימ"ש שקבע שתעודות המעבדה של הספק היו אסמכתא אצל המזמין לאיכות המוצר.

58. הספק טען בסעיף 13 לסיכומיו כנתבע שהמזמין לא הציג תיעוד של בדיקת תעודות המעבדה על ידי מי מטעמו בעת קבלת המשלוחים, על אף שעל פי נהליו היה אמור לבצע בדיקה.

59. לכן, בימ"ש מסיק שהסכם האיכות נחתם לצרכי הצגתו כלפי חוץ כדי לעמוד בדרישות תקינה בינלאומית, אך המזמין לא ייחס לו חשיבות עד מועד קרות התקלה בשנת 2016.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23086-05-17 רונופולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

האם הפרת ההסכם, או מחדל בייצור של הלמינט, גרם לנזילה מהסשט (השקיקים) ?

60. המזמין טען כי להבדיל מייצור אריזות בתחומים אחרים, בייצור אריזות למוצרים רפואיים, יש חשיבות רבה להתאמת הלמינט למפרט. המזמין טען בסעיף 28 לסיכומיו כי כיצורן מוצרים רפואיים הוא מחויב לתקנים בינלאומיים.

61. המזמין טען בסעיף 27 לסיכומיו כתובע שכל שינוי במרכיב הלמינט בנפרד, קל וחומר שהשינויים יחדיו, יוצרים ריאקציה זה עם זה שלא תואמת את מרכיב הלמינט ו/או את המכונה של המזמין ו/או את המוצר הסופי המבוקש, "כך שריאקציה זו בין כל המרכיבים – גרמה לנזילות בסשט".

62. מנגד, הספק טען כי מקור הנזילה בליקוי בהלחמה על ידי המזמין.

63. בסעיף 31 לסיכומיו, המזמין טען כי מאחר ונעשו שינויים רבים, לא נשללה האפשרות שמקור הנזילה באי התאמה בין הפרמטרים של המכונה ללמינט השונה מזה שהזמינה "ויתכן גם במאפייני ההלחמה" כטענת הספק.

המומחה מטעם בימ"ש קובע כי מקור הדליפה בהלחמה לקויה ובבקרת איכות לקויה בייצור על ידי המזמין

64. כאמור לעיל, לאחר קשיים רבים באיתור מומחה מטעם בימ"ש בתחום המסוים שבמחלוקת, בימ"ש הסתייע במשרד שמתמחה באיתור מומחים. אותו משרד, איתר את מר שטהל. מי מהצדדים לא התנגד למינויו.

65. המומחה קבע כי המזמין לא הוכיח "שדליפת הסאשטים נגרמה מלמינאט פגום. חוות הדעת של המומחים ד"ר גדי אלכביר וליאור אלמגור מבוססות על הנחות תאורטיות ולא על ביצועי הלמינאט כמערכת. יכול להיות שאיכות האלומיניום לא היתה מושלמת אך כלמינאט המערכת תפקדה ועמדה במפרט."

66. המומחה קבע כי המזמין לא הציג "בדיקות איכות היצור במיוחד לא בדיקות חוזק הלחמה ואטימה לאצווה נשוא התלונה." המומחה כתב שלאחר התלונה של הלקוח נעשתה פעולה מתקנת בהתאם להמלצות הלקוח "לשפר את מערך בקרת האיכות שיכלול בקרת תחזוקה וניקיון מערך המילוי, הכשרת עובדי התפעול ומבקרי האיכות, ובמיוחד בדיקת איכות האטימה של סאשטים."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23086-05-17 רונופולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

67. המומחה הסביר כי לכן הגיע למסקנה "שהדליפה מקורה בהלחמה לקויה, ובבקרת איכות לקויה בייצור." עוד הסביר כי "בקרת אטימה של סאשטים ובקרת חוזק הלחמה כפי שמתבצעת היום" אצל המזמין "הייתה עשויה לגלות את הכשל באצווה המדוברת עוד לפני המשלוח ולמנוע את הוצאתה" ללקוחות המזמין. המומחה שב על מסקנה זו גם בחקירתו בעמוד 68 משורה 24:

"ואם ההלחמה לא טובה זה משהו שגם אפשר היה לראות פיזית בעין, עובדה שבמיקרוסקופ ראו את זה, ראו את זה בבדיקות מסוימות,"

68. המומחה עמד על עמדתו בתשובותיו מיום 26.2.20 לשאלות הבהרה שהפנה אליו המזמין. המומחה הסביר בתשובה לשאלה 1 כי ב"למינטים הפגומים לא נצפתה דה למינציה (הפרדה) הפרדה בין השכבות המרכיבות את הלמינט. לא נצפתה פגיעה בדפוס הנמצא בצידה הפנימי של שכבת הפוליאסטר. במידה והיה פעפוע דרך שכבת האלומיניום היינו מצפים להבחין קודם כל פגיעה באיכות הדפוס, וזה לא קרה. מכאן שלא היה פעפוע דרך שכבת האלומיניום גם אם היו בו אולי יותר חריצים מהמקובל או אולי עובי אלומיניום קטן מ $6.5 \mu m$. חשוב לציין ששכבת הפוליאטלן בעובי $60 \mu m$ היא יחסית עבה היא החוסמת מעבר וזלין (פטרולאטום) דרך דופן הסאשט".

69. בתשובה לשאלה 2 המומחה הסביר כי "פני שטח האלומיניום היו תקינים. ההוכחה לכך היא בעובי הלמינציה כפי שעולה מדוחות הבדיקה לכל האצוות שהיו תמיד מעל מינימום הנדרש. חוזק הלמינציה מעיד על איכות ההצמדה של שכבת הפוליאטלן לאלומיניום מצד אחד ומצד שני על איכות ההצמדה בין הפוליאסטר לאלומיניום. אלו עמדו בהחלט במפרט. במידה ופני השטח של האלומיניום היו פגומים הדבר היה מתבטא בירידה משמעותית בחוזק הלמינציה."

70. בתשובה לשאלה 3 המומחה הסביר כי "לתהליכי ההרפיה לאלומיניום יש השפעה על גמישות האלומיניום. איכות האטימה אינה נקבעת על ידי האלומיניום אלא על ידי שכבת הפוליאטלן ואיכות ההלחמה שלה בעת המילוי".

המזמין ביקש מבימ"ש ליתן משקל ראיתי נמוך לחו"ד של המומחה מטעמו

71. המזמין ניסה מסעיף 34 לסיכומיו לשכנע את בימ"ש כי חו"ד לא נוגעת לעניין וכי "אין ליתן לה כל משקל ולכל היותר משקל ראיתי נמוך." המזמין טען כי המומחה "כשל בחובתו המקצועית" שכן "לא ביצע אף בדיקה לברור הנזילה במוצר הסופי. כל שעשה היה לצטט ו/או לסכם את חו"ד הצדדים".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23086-05-17 רונופולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

72. המזמין טען כי נפל פגם בחו"ד שיורד לשורשי העניין שגורם לעיוות דין שכן "המומחה הסתמך כליל על הבדיקות שצורפו לחו"ד של המומחה" מטעם הספק ולא "ביצע בדיקות אלה בעצמו, כמצופה ממנו".

73. המזמין הלין על כך שהמומחה לא בדק את השינוי שנעשה בספק הדבקים, בספק ו/או בעובי ו/או בפרמטרים של האלומיניום ובהשפעה שנוצרה עקב שינוי מרכיב הפוליאסטר ושל ההשפעה הכוללת של שינוי כלל חומרי הלמינט. עוד הלין על כך שהמומחה לא בדק חוזק ההלחמה ואת ההשפעה של שינוי הלמינט על חוזק ההלחמה וכן שרידות הלמינט לאורך זמן, כתוצאה מהשינויים במפרט הלמינט.

74. בימ"ש דוחה טענת המזמין כי על המומחה היה לבצע במסגרת ברור תובענה זו הבדיקות בעצמו. זאת, מכיוון ששני הצדדים עמדו על הגשת חו"ד מטעמם. מכאן שעל כל אחד היה לעמוד בנטל הבאת הראיה שהונח לפתחו.

75. מי שהיה אמור להוכיח את הפרת ההתחייבות החוזית, או הרשלנות, שגרמה לנזק, היה המזמין. לכן, עליו היה לעמוד בנטל הבאת הראיות והשכנוע לעניין הקשר הסיבתי בין הפרת ההסכם ובין הנזק, או בין מעשה או מחדל של הספק ובין הנזק.

76. המומחה קבע כי המזמין לא הציג ממצאי בדיקות שהוכיחו טענותיו, אלא "הנחות תיאורטיות". ברע"א 7002/17 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו) בימ"ש העליון קבע כי התנאי הראשון להחלת הכלל של "הדבר מעיד על עצמו" ולפיו "לתובע לא הייתה ידיעה או לא הייתה לו יכולת לדעת מה היו למעשה הנסיבות שגרמו למקרה אשר הביא לידי הנזק", מתמקד בעמימות האובייקטיבית ולא בשאלה אם הניזוק ידע "בזמן אמת" מה פגע בו. עם זאת, הודגש כי כאשר התובע יכול להביא ראיות והוא אינו עושה כן, לא יחול התנאי הראשון, וממילא לא יחול הכלל "הדבר מעיד על עצמו".

77. כמו כן, ראו רע"א 7840/20 פלונית נ' מרכז רפואי מעייני הישועה (פורסם בנבו) שם עמד בימ"ש העליון על כך שהגשת חוות דעת, באותו עניין, רפואיות, מטעם בעלי הדין תיעשה, ככלל, טרם מינויו של מומחה מטעם ביהמ"ש, ולא להיפך. שכן, עפ"י תקסד"א, המומחה מטעם ביהמ"ש נדרש להתייחס לחוות הדעת האמורות ולהביע את דעתו לאורך. במבט צופה פני עתיד, הוער כי אף נוסח התקנות החדשות מחזק את האמור לעיל.

78. מכאן שלא היה די בהצגת השערות והנחות על ידי מומחי המזמין, אלא היה על המזמין לבצע בדיקות מעבדה בלמינטים שנזלו, ואשר היו ברשותו, ולהגיש חו"ד מטעמו שתוכיח מה גרם לנזילה ולא לצפות שמומחה בימ"ש יבצע הבדיקה במקום המומחים מטעמו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23086-05-17 רונפולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

79. מי שהציג ממצאים של בדיקת מעבדה, היה דווקא המומחה מטעם הספק, ד"ר תדמור.
80. בנסיבות אלה, בימ"ש קובע כי המומחה לא היה אמור לבצע בדיקות שהמזמין לא ביצע, במקום המזמין. בימ"ש קובע כי מכיוון שהיו לפני המומחה חו"ד, מטעם שני הצדדים, אין פגם, ולבטח לא פגם שירוד לשורשי העניין, בכך שהמומחה מטעם בימ"ש לא ביצע בדיקות מעבדה בעצמו, במקום המזמין, כציפיית המזמין. עמדת המומחה בעמוד 46 בשורה 15 כי די היה לו בחו"ד שהוגשו על ידי שני הצדדים כדי לקבוע עמדתו, מקובלת על בימ"ש.
81. מי שהיה אמור לבצע כל הבדיקות המנויות בסעיף 37 לסיכומי המזמין, היה המזמין, ומשלא עשה אותן, במסגרת חו"ד שהגיש, אין לו, אלא להלין על עצמו. לכן, בימ"ש דוחה טענות המזמין כי מומחה בימ"ש הפר חובות אמון ומקצועיות, כנטען בסעיף 32 לסיכומי המזמין, או הטענה בסעיף 39 לסיכומי המזמין, לפיה על בימ"ש לפסול חו"ד של המומחה מטעמו.

דיון בחו"ד של המזמין

82. מסעיף 40 לסיכומי המזמין, הוא טען שעל אף שמומחה בימ"ש קבע כי המומחים מטעם המזמין הסתפקו בהעלאת "הנחות תיאורטיות", המומחים מטעמו ערכו בדיקות. להלן דיון בחו"ד שהגיש המזמין.

חו"ד של המומחה לאלומיניום מטעם המזמין מעלה השערה לגבי היתכנות ואינה מתיישבת עם תוצאות בדיקת המעבדה

83. המזמין טען בסעיף 40 לסיכומיו כי מחו"ד של המומחה אלכביר עולה שלשינוי בעובי האלומיניום "משקל מכריע בדליפת הסשטים". המזמין טען כי "רדיד האלומיניום הדק pinholes (חרירים) בצפיפות גבוהה, כך שקיימת היתכנות גבוהה יותר, סטטיסטית, לחיבור החרירים כך שתיווצר תעלה או שבר באלומיניום ממנה יכול לדלוף הזלין."

84. המומחה מטעם בימ"ש התייחס לטענת המומחה אלכביר לפיה בשבעה שקיקים נמצאו "סדקים רוחביים 5-7 מ"מ לא באזור ההלחמה". המומחה מטעם בימ"ש הסביר בחו"ד כי הספק ביצע בשקיקים שהושבו מהלקוח בדיקות מקיפות ויסודיות במעבדת פלסטיקס אפ. "בבדיקות אלה הוכח כי דליפות באם ארעו נתגלו רק באזור ההלחמה". המומחה הסביר כי לנוכח תוצאות בדיקת המעבדה הוא "מסכים לחלוטין עם מסקנותיו" של המומחה מטעם הספק לפיהן "הכשל נובע מתנאי הלחמה לא נאותים ולא מכשל בלמינט".

85. לעניין זה ראו תשובות המומחה לשאלות ההבהרה בהן שב והסביר מדוע שלל כסיבה לזליה, כשל בלמינט. כמו כן ראו תשובתו בעמוד 65 משורה 2:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-23086 רונופולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

"נעשו בדיקות של המוצר השלם וראו שהחזירות לגזים לא נפגמה, זאת אומרת, אם היא לא נפגמה מי שמהווה את הקיר או המחסום לגזים זה האלומיניום. אם לא הייתה, זה עבר את כל הבדיקות, ב"טיפה" נדמה לי עשו את הבדיקות, שעשו בדיקות חזירות לחמצן. שזה חשוב דווקא אם קודם הזכרת את הבמבה, לבמבה מאד חשוב שלא ייכנס אוויר לתוך האריזה. במקרה של אריזת ווזלין זה פחות קריטי, האלומיניום שם מהווה יותר מחיצה מכאנית."

וראו ההסבר בעמוד 66 משורה 28 לגבי החשיבות בכך שההדפסה נעשית בפנים כראיה לכך שהוזלין לא חדר את השכבות, אלא דלף מהתפר:

"למה הדגשתי את זה? כי העובדה, ההדפסה נעשית, תחשוב שיש לך זה האלומיניום ועל זה יש יריעה של PET, "פת" בעגה שלנו, והיריעה הזו, ההדפסה היא נמצאת בפנים. עכשיו, ההדפסה היא מאד רגישה, גם היא נמחקת עם הידיים ובעיקר ווזלין היה מוחק אותה. העובדה שלא נמחקה ההדפסה גם בשקיות שדלפו מעידה על זה שהוזלין לא הגיע בין השכבות אלא הגיע לתפר."

86. מכאן שהספק הציג בדיקת מעבדה ואילו המזמין חוו"ד המבוססת על השערות להיתכנות "סטטיסטית" של כשל בלמינט שנובע ממרכיב האלומיניום.

חוו"ד של המומחה מטעם המזמין לדבקים נשללה ע"י המומחה מטעם בימ"ש

87. המומחה מטעם בימ"ש התייחס גם לחוו"ד של המומחה לדבקים מטעם המזמין ליאור אלמגור לגבי סיבה אפשרית נוספת לנזילה והיא הדבק בו נעשה שימוש. המומחה מטעם בימ"ש אישר שהיה שינוי בדבק כטענת המומחה אלמגור, אך ציין כי נמצא חוזק הלחמה תקין בשקיות תקינות ואילו "בשקיות לא תקינות חוזק ההלחמה נמוך 50% מהתקין".

88. כמו כן, המומחה מטעם בימ"ש הסביר כי "במידה והיה כשל בדבק הינו צריכים לצפות להפרדות הפוליאטלן מהאלומיניום וזה לא קרה. להפך גם בסשטים דולפים לא נמצאה דה-למינציה או פגיעה בדפוס הנמצא בצד הפנימי של הפוליאסטר". המומחה חזר על הסבר זה בתשובה לשאלות ההבהרה. המומחה סיכם וקבע כי בקשר לטענה לכשל בדבק כי "מדובר בהשערה שאין לה הוכחות, מכיוון שלא הוצג כשל בלמינציה. הדבק לא נמצא במגע ישיר עם הוזלין".

89. הספק טען בסעיף 19 לסיכומיו כנתבע כי הטענה לפגם בדבק "התווספה בהמשך ומהווה כשלעצמה הרחבת חזית". בסעיף 20 לסיכומיו כנתבע, הספק טען שבדומה לטענה בעניין החלפת ספקים, גם בעניין הדבקים לא הוגשה רשימה מוסכמת כביכול של דבקים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-23086 רונופולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

90. מחקירת מר אלמגור התברר בעמוד 57 משורה 1 שהוא עבד בעבר אצל הספק וכי עבודתו שם הסתיימה בהליך משפטי. מכאן שיש קושי לא מבוטל לייחס לחו"ד מעמד של חו"ד מומחה נטול פניות.

בימ"ש מאמץ חו"ד של המומחה מטעם בימ"ש

91. על פי הפסיקה, בית המשפט יאמץ ממצאיו של המומחה שמינה, אלא אם כן נראית סיבה בולטת לעין שלא לעשות זאת (ע"א 293/88 חברת יצחק ניימן להשכרה בע"מ נ' רבי [פורסם בבנו] 31.12.88, בר"מ 5171/07 מנשה נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה חולון [פורסם בבנו] 31.12.07, א' גורן סוגיות בסד"א 496 (מהדורה 11, 2013)).

92. המומחה נחקר ארוכות ובימ"ש לא מצא טעות בולטת בעמדתו לפיה יש לבחון הלמינט כמכלול, ולא לחלקיו, ולהעלות השערות. ראו עמדת המומחה בעמוד 44 משורה 18: "אנחנו מדברים על מוצר מורכב, בתעשיית הפלסטיק נהוג לבדוק את הביצוע של המוצר השלם ולא חלק חלק. יכול להיות שחלק חלק לא יעמוד אבל כמכלול יש סינרגיה בין המרכיבים שיכול להיות שאולי פגם מסוים,"

93. לכן, היה על המזמין לבדוק הלמינטים הפגומים במעבדה כדי לקבוע היכן בשכבות הלמינט היה הכשל ולא להסתפק בהעלאת השערות "סטטיסטיות" לגבי מה גרם לנזילה.

94. המזמין טען כי הספק לא הציג את תיק המוצר וייחס לכך חשיבות לחיזוק השערותיו. אולם, מכיוון שהמוצר הפגום היה ברשותו, היה עליו, כאמור לעיל, לבדוק אותו במעבדה כמכלול, ולהיווכח מה גרם לנזילה, ותיק המוצר אינו מעלה ואינו מוריד לצורך ביצוע הבדיקה.

95. כמו כן, על טענת המזמין בדבר העדר תיק מוצר יש להשיב כי הפוסל במומו פוסל. המומחה קבע בחו"ד כי המזמין לא הציג "תוצאות בדיקה לאצווה שהיא נשוא התביעה", אלא רק בדיקה שנעשתה בדיעבד וכי לא ראה בביקור במפעל המזמין מכשיר "חיוני שמספק נתונים מספריים לגבי חוזק הלחמה".

וראו דברי המומחה בעמוד 56 משורה 11:

"ראיתי דיווחים מאוחרים ויש תקנים, יש טפסים, הגיעו אליי טפסים ריקים. אני רציתי לקבל טפסים מלאים לראות, פיזית לראות שנעשו בדיקות, זה לא קיבלתי."

96. המומחה התייחס לנהלי כיוול המכונה במפעל המזמין וקבע כי "כיוול מכונה אחת לשנה. מעט מדי (ההדגשה במקור –ע.ה.). ביחס לרגישות תהליך ההלחמה"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-23086 רונופולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

97. המזמין מתח ביקורת על הבדיקה שערך המומחה מטעם הספק ד"ר תדמור שבדק הלמינט כולו. כך למשל, בסעיף 41 ה' לסיכומי המזמין עלתה הטענה שד"ר תדמור לא ביצע הבדיקה במפעל המזמין עם המכונה שביצעה האריזה. אולם, כאמור לעיל, לנוכח היות הלמינט מכלול רב שכבתי, זו הבדיקה שהמזמין היה צריך לבצע במפעל שלו עם המכונה הנוגעת לעניין, תחת למתוח ביקורת על הספק לגבי אופן ביצוע הבדיקה.

98. המזמין, מתח בסעיף 41 ו' לסיכומי ביקורת על בדיקת חוזק ההלחמה למוצר הפגום שביצע ד"ר תדמור. המזמין טען שהיה על ד"ר תדמור לבצע בדיקת חוזק הלחמה על למינט תקין כחלק מקבוצת בקרה ומשלא עשה כן, ממצאיו אינם מהימנים. בימ"ש קובע כי לא היה מקום להסתפק במתיחת ביקורת על המומחה מטעם בימ"ש, או על המומחה מטעם הספק. על המזמין, כתובע, היה לבצע בעצמו הבדיקות הנדרשות ולהציג הממצאים בחו"ד, לרבות שלילת האפשרות שהלחמה לקויה של המזמין גרמה לתקלה.

99. כאן המקום להוסיף ולציין כי ההתקשרות בין הצדדים נמשכה זמן רב עובר לאיתור התקלה. אילו השינויים בספקים של חומרי הגלם, בחומרים, ובמידות החומרים, בהם עשה שימוש הספק, היו המקור לתקלה, סביר להניח, שהתקלה הייתה מתרחשת תוך שנה שנתיים מתחילת האספקה בשנת 2012 ולא בחלוף כארבע שנים, בחודש אוקטובר 2016. מכאן שאין הלימה בין טענות המזמין ל"משקל מכריע" ועוד הערכות והשערות שונות לגבי משקל השינויים כגורם הנזילה ובין משקלם בפועל, אם היה.

100. לעניין זה, המזמין לא סיפק תשובה מניחה הדעת לטענת הספק בסעיף 15 לסיכומי כי סיפק המוצר בו בוצע שינוי בפוליאסטר 63 פעם ולא עלתה כל תלונה.

101. כמפורט עוד קודם לכן לעניין מועד כריתת ההסכם בין הצדדים, גם לעניין פרק הזמן בו התגלתה התקלה, עלה קושי בהוכחת גרסת המזמין כתוצאה מכך שמנהלת בקרת האיכות בכל מפעלי המזמין שהעידה לא הייתה בתפקידה בעת קרות האירועים. המזמין לא העיד את קודמתה, נטליה, או את אסף לביא שגב' תרשיש העידה בעמוד 41 בשורה 7 כי הוא היה מנהל בקרת האיכות במפעל בגושרים בו הוכנו השקיקים. כמו כן לא העיד מי שנתן האישור ביום 10.11.16, כחודש לאחר מועד התלונה הראשונה של המזמין ביום 13.10.16, לשינוי עובי הפוליאסטר.

102. מר לביא, אילו העיד, היה מאיר עיני בימ"ש לגבי בקרת האיכות במפעל בגושרים, בשים לב להערות הלקוח המוזכרות בדו"ח המומחה. כאמור לעיל, פרט למסקנת המומחה כי סביר להניח שהתקלה ארעה עקב הלחמה לקויה של המזמין, המומחה התייחס כסיבה נוספת לקרות הנזק או להתעצמותו לתהליכי בקרת איכות "שלא היו מספקים", כפי שעולה מדרישות הלקוח לשיפור הבקרה, דרישות שהמומחה קבע כי אומצו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-23086 רונופולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

103. המומחה ציין בחוו"ד כשינוי של הליך הבקרה, עקב דרישות הלקוח, "במיוחד הבדיקה של סאטסים בתנור (אינקובטור) ל 24 ו 48 שעות". המומחה כתב ש"במידה והייתה נהוגה בדיקה זו מלכתחילה, סביר להניח שהכשל באצוות נשוא התלונה היה מתגלה לפני המשלוח, ואפשר היה למזער הנזק מאד".

104. לעניין ממצאי הלקוח ודרישותיו לשיפור תהליך הייצור אצל המזמין לעניין העדר ניקיון באולם והעדר בדיקות נדרשות, בעמוד 55 משורה 27 המזמין הציג על ידי בא כוחו עמדה שאינה מקובלת על בימ"ש: "אז אני אחדד. כמו שאני, אם לי יש מקרה לא נעים עם לקוח שלי אני מתנהג אחרת עם הלקוח ואני אתנהג אחרת בתוך הבית אצלי מול הצוות ומול עצמי".

105. בימ"ש דוחה ניסיון להציג שתי עמדות שונות ע"י המזמין. אחת, שנועדה כביכול לרצות הלקוח ואינה אמת ושניה שבאה חשבון עם הספק והיא כביכול אמתית.

106. העובדה שהמזמין מצא להעיד דווקא את גב' תרשיש, הממונה על מר לביא ועל בקרת האיכות במפעלים נוספים של המזמין שאינם נוגעים למחלוקת, ואשר החלה עבודתה בשנת 2017, דהיינו, מספר חודשים לאחר שהגיעה תלונת הלקוח ולא את מר לביא, יוצרת חזקה שאילו מר לביא היה מעיד, עדותו הייתה פועלת לחובת המזמין לעניין ההתנהלות השוטפת בין הצדדים מאז תחילת האספקה וידיעותיו לגבי הסיבה להתרחשות התקלה. לעניין המשמעות של הימנעות מהגשת ראיה חיונית ראה ע"א 4697/05 גבאו אסטבלישמנט נ' דוד דודאי [פורסם בבנב] (27.8.12).

107. מר לביא היה שופך אור גם לגבי השאלה מי בדק את תעודות המעבדה שהתקבלו מהספק, אם בדק. לעניין זה בימ"ש מפנה לדברי המומחה מטעמו בעמוד 38 משורה 12: "אם אתה רואה את ההסכם של ההתקשרות של החברות כתוב שכל משלוח ילווה בתעודת מעבדה. בתעודת המעבדה ישנו כל ה, COA קוראים לזה, (אנגלית), שהוא מכיל טור אחד שמכיל את המפרט וטור שני עם התוצאות, ואם עמדת בו אז הכל בסדר".
וכן ראו דבריו בעמוד 45 משורה 15:
"לעומת זה, כן נבדקו בדיעבד עשו בדיקות, 2 החברות עשו בדיקות לגבי חוזק הלמינט וכולם מצאו שהלמינט תקין.

כב' הש' הדר: רגע, אני לא שומע. סוף התשובה עוד פעם.

העד, מר שטהל: הם אחרי, בדיעבד,

כב' הש' הדר: 2 החברות עשו בדיקה של חוזק ומה קרה?

העד, מר שטהל: ומצאו שהוא עומד במפרט.

כב' הש' הדר: תודה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-23086 רונופולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

העד, מר שטהל: וגם זה מופיע התוצאות האלה, אני גם התייחסתי לתעודות מעבדה שאושרו על ידי מי שקיבל אותן כי אותן התעודות נשלחו עם המשלוחים ולא מצאתי שום הערה של המקבל שמהו לא תקין במשלוח.
כמו כן, ראו דברי המומחה בעמוד 53 משורה 1 לעניין חוזק הלמינציה:
"באיכות הלמינט, לא הלחמה. פה יש טעות. ההלחמה נעשית בין פוליאיתילן לפוליאיתילן ולא בין האלומיניום למשהו אחר, האלומיניום כבר מחובר. אם לא בדקו את זה קודם, את זה אפשר לבדוק בבדיקה של חוזק הלמינציה, וזה מופיע בתעודות המעבדה והוא עומד במפרט שהוסכם."
וראו בעמוד 57 משורה 6:

"הדבר היחיד שאולי היה לי זה היו התעודות COA שרונופולידן הוציאו על השסתים והם כולם עמדו במפרט. לא היה, אין לי שום נתון שלא עומד במפרט ואין לי גם תיעוד שאולי המקבל הודיע שהמוצר לא עומד במפרט, מה גם שבכל תעודות המעבדה שם המוצר שמופיע הוא זה שמתאים למפרט שסופק ולא לשם שכתוב במקור בהסכם המקורי.....

העד, מר שטהל: קודם כל, יש גם, פירטתי את זה, אמרתי שהיה סטייה או דיווח מוטעה בין ה-COC שזה תעודת המשלוח ותעודת המעבדה. בתעודת מעבדה מופיע שם מוצר, השם שסופק, בתעודת המשלוח כתוב השם הישן שהיה בהסכם המקורי ומשום מה אף אחד לא התעורר להגיד "אין התאמה בין 2 המסמכים האלה".
כב' הש' הדר: אז זה הכוונה שרונופולידן סתתה במובן הזה שהיא לא ביצעה את ההתאמה בין בדיקות המעבדה לבין תעודות המשלוח,
העד, מר שטהל: נכון.
כב' הש' הדר: וששיאון לא אמרה את מה שאמרת עכשיו, "היי זה לא מתאים".
העד, מר שטהל: נכון, המקבל היה צריך להגיד,"

108. כמו כן, מר לביא היה מתייחס לדברי המומחה מטעם בימ"ש בעמוד 45 משורה 11 כי הטענה להפרדות הפוליאיתילן הייתה אמורה להיות מגובה בממצאי בדיקות בקרת האיכות בעת מהלך הייצור
"לא הייתה תלונה כזו. ותלונה כזו הייתה צריכה להופיע כי בבדיקה זה היה מופיע כבר בבדיקת איכות תוך כדי ייצור."
כמו כן, ראו התייחסות המומחה לטענת המזמין להשפעת השינויים על ההלחמה בעמוד 47 בשורה 23

"אבל את זה רואים תוך כדי ייצור וזה אפשר היה לעצור במקום."
כמו כן ראו דברי המומחה בעמוד 53 משורה 31 לגבי העובדה שהמוצר הפגום סופק ללקוח "לא, אבל הוציאו, העובדה שיצא מוצר פגום מבקרת האיכות, זה כבר כשל.... הבקרה הייתה לקויה בעיניי."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23086-05-17 רונופולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

109. כמו כן, בעת שמיעת הראיות, מר לב, העד המרכזי מטעם המזמין, אישר כי המכונה של המזמין שופצה לאחר התקלה. הוא לא ידע לפרט הסיבות לכך. גב' תרשיש כלל לא ידעה על כך. המזמין נמנע מהעדת האחראי על תחזוקת המכונה, מר דוד לוי ששמו אוזכר בקשר להפעלת המכונה מספר פעמים.

110. לכן, בימ"ש מאמץ חו"ד המומחה מטעמו וקובע על יסוד מאזן הסתברות שהמזמין לא הוכיח כי השינויים גרמו לנזילה וכי על פי חו"ד המומחה מטעם בימ"ש, תקלה בהלחמה שביצע המזמין עצמו במפעלו במהלך שנת 2016, היא שגרמה לתקלה שהתגלתה בחודש אוקטובר 2016.

הנזק לא הוכח

111. למעלה מן הדרוש, יאמר שאף אם בימ"ש היה קובע כי הוכח קשר סיבתי בין הפרת ההסכם על ידי הספק, או מחדל או מעשה לנזק שנגרם, הנזק לא הוכח. כמפורט בסקירת ההליכים בפתח פסק הדין, בימ"ש שקל בשלב מסוים למנות מומחה מטעמו לחשבונאות, אולם המומחה לא מונה. מכאן שלפני בימ"ש טענה לשווי נזק בסכום עתק של מספר מיליוני ₪ ללא חו"ד של חשבונאי או שמאי. גם בעניין זה, דווקא הספק העמיד מומחה מטעמו שאישר, מחמת הזהירות, סכום צנוע יחסית של נזק, ככל שהיה מוכח גרם הנזק.

112. במהלך חקירת מר לב בעניין הנזק, התברר שהמזמין מכר המוצרים הפגומים למדינות עולם שלישי. הודאה זו מעלה שתי מסקנות. האחת, הדיבורים הגבוהים על חתירה לאיכות, הינם דיבורים ריקים מתוכן ולכאורה דבק כתם מוסרי בהתנהלות המזמין שמוכר מוצרים רפואיים פגומים. המסקנה השנייה, המזמין לא דייק, בלשון המעטה, כאשר תאר הנזק הנטען.

113. סוגיה נוספת שעלתה, מדוע נדחתה תביעת המזמין מהמבטח.

114. המסקנה לגבי האופן בו הוגשה תביעה שכנגד, יותר משנה לאחר שנשלחה התלונה של התובעת שכנגד, על סך של שלושה מיליון ₪, כי הגשת התביעה שכנגד הייתה בבחינת ניסיון להעמיד תביעה כמשקל נגד כביכול לתביעת הספק. כך למשל טענות לנזק תדמיתי נזנחו כלא היו. הספק הפנה בסיכומיו לפסק דין קודם ממנו עלה שאין מדובר במעידה חד פעמית של המזמין בעניין הגשת תביעה לא מבוססת בסכום עתק, אלא בדפוס פעולה חוזר.

קבלת התביעה ודחיית התביעה שכנגד

115. אשר על כן, בימ"ש מקבל התביעה ודוחה התביעה שכנגד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-05-23086 רונפולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'

דיון בהוצאות

116. קבלת התביעה מחייבת פסיקת הוצאות על פי סכום התביעה. לכן, מחייב הנתבעת לשלם לתובעת החזר אגרה ששולמה ושכ"ט ב"כ התובעת בסך של 50,000 ₪.

117. דחיית התביעה שכנגד בסך של כשלושה מיליון ₪ מחייבת פסיקת הוצאות בהתאם לסכום התביעה. בימ"ש מביא בחשבון שהתביעה והתביעה שכנגד עסקו באותה מסכת עובדתית, וכן שבהתנהלות הספק נפלו פגמים, גם אם לא גרמו לנזק, ולכן מחייב התובעת שכנגד בתשלום שכ"ט ב"כ הנתבעת שכנגד על הרף הנמוך בסך של 100,000 ₪ בלבד. כמו כן, בימ"ש מחייב התובעת שכנגד להשיב לנתבעת שכנגד חלקה בשכרו של המומחה מטעם בימ"ש.

118. לנוכח הפגמים בהתנהלות הספק, כל צד יישא בעלות המומחים מטעמו.

סוף דבר

119. בימ"ש מחייב הנתבעת והתובעת שכנגד לשלם לתובעת והנתבעת שכנגד כלהלן:

120. הסך של 855,475 ₪ צמוד בתוספת ריבית כדין ממועד הגשת התביעה ועד מועד התשלום בפועל.

121. סך של 150,000 ₪ צמוד בתוספת ריבית כדין ממועד מתן פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

122. אגרות משפט ששולמו ע"י התובעת ושכר המומחה מטעם בימ"ש ששילמה הנתבעת שכנגד צמוד בתוספת ריבית כדין ממועד ההוצאה ועד מועד התשלום בפועל.

ניתן היום, י"ג טבת תשפ"א, 28 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 23086-05-17 רונפולידן בע"מ ואח' נ' שיאון ביוטקסט מדיקל בע"מ ואח'